

Prædiken septuagesima søndag

"I mit arbejde som læge møder jeg mange mennesker, der føler, at de ikke hører til. At livet ikke er værd at leve. Hos mange skyldes det, at de ikke passer ind i arbejdsmarkedet. Men er det at kunne arbejde og producere hele menneskets værdi? De fleste har måske uden at vide det hjulpet et menneske mere end de aner? De har måske ved deres tanker og omsorg inspireret andre. Andre igen er kreative og kan skabe så resten af os kan glædes ved det. Nogle kan en ting, andre kan noget andet. Så dette er en opfordring til at finde andres og vores egen værdi her i verden – den findes måske mere i vores medmenneskelighed og nærvær end i vores produktivitet." Sådan skrev en læge i Kristeligt Dagblad i sidste uge. Hvad er det, der giver dit liv værdi? Alt det du får givet. Og det du selv kan give. Og gøre for andre. At mærke, at der er brug for dig. Gud har brug for os mennesker. Sådan har det altid været. I Bibelen er der talrige eksempler på, at Gud griber ind i menneskers liv og udvælger dem til en særlig opgave. Det er nogle overraskende valg Gud træffer. Da Gud skulle vælge ny konge i Israel efter Saul så

valgte han den mindste af Isajs sønner. Profeten Samuel ville næsten ikke tro sine egne ører og øjne, da Gud viste ham David. De andre af Isajs sønner var høje og stærke. David derimod han var lille af vækst og nærmest kun et barn. "Ham er det" sagde Gud. "Han skal være konge over Israels hus." For som Gud siger til profeten Samuel: "mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet." Gud valgte den helt unge og uerfarne kvinde Maria som mor til Jesus. Han valgte Paulus som til at begynde med var en nidkær farisæer, der forfulgte de kristne til at være ham, der skulle rejse ud i verden og prædike Guds ord blandt dem som ikke var jøder, som vi nu hørte ham gøre på Areopagos højen i Athen. Gud træffer overraskende valg. Ved at vælge dig. Og mig. Til at udføre sin vilje her på jorden. "Du skal ikke tro, at du dur til noget" erstatter Gud med "Lad være med at være så optaget af, hvor meget eller hvor lidt du dur til. Gå hellere i gang med at leve og gøre det så godt som du kan hver dag her hvor Gud har givet dig din plads." Gå ombord i livet. Tag del i det. Sæt dig selv i spil. Lad de talenter, de evner som Gud har givet lige præcis dig folde sig ud. Så det

bliver til glæde og gavn for dem omkring dig. Det har vi brug for at blive mindet om. For ændrer vi noget her i det nære eller ude i den store verden ved at blive lammede af magtesløshed? Ved at blive taget til fange i tanken om, at det som vi kan gøre det nytter jo alligevel ikke noget i forhold til al den lidelse, fortvivelse og håbløshed vi bliver vidner til rundt omkring i verden. Det, der ikke nytter noget det er at lade os smitte af håbløshed og sætte os ned med hænderne i skødet og gøre ingenting. Vi skal handle når vi kan. Og hvor vi kan. Måske skulle vi engang imellem slukke for strømmen af nedslående nyheder og så bruge vores opmærksomhed på dem som vi kan nå og række ud til. Være noget for. I dag. Jesus fortæller os om en mand, der rejser væk og som betror sine medarbejdere sin formue. Alt hvad han ejer og har. 5 talenter til den ene, to talenter til den anden og en talent til den sidste. En talent det var dengang en møntenhed. En talent var det som man gav en daglejer i lønningsposen for 19 års arbejde. Så det er altså ikke en ubetydelig portion penge som de hver især får betroet. Er det ikke et udtryk for denne mands store tillid til sine ansatte, at han overlader hele sin enorme formue til

dem? At han ikke lægger noget til side. I sin bankboks eller hvor det nu kunne være. Manden i lignelsen er et billede på Gud. Hvad har Gud betroet dig? Hvad har Gud givet dig? Dit liv. Din tro. Dit håb. Sin kærlighed. Sin nåde. Sin tilgivelse. Ikke bare en lille smule. For Gud holder ingenting tilbage. Alt hvad Gud har vil han give os. Alt mit er dit. Guds gaver får vi for at bruge dem. Det er den bedste måde vi kan vise vores taknemmelighed på. Vores liv har det med at blive mere værdifuldt og betydningsfuldt, når vi deler det med hinanden. Og Guds gaver til os: troen og håbet og kærligheden skal vi dele ud af, give plads til at vokse sig større og stærkere i vores liv med hinanden så det bliver til mere tro, mere håb og mere kærlighed. Lang tid efter kommer disse tjeneres herre tilbage og så skal tjenerne aflægge regnskab for, hvordan det nu er gået med det som de fik betroet. Skal vi også aflægge regnskab overfor Gud for, hvordan vi forvalter det som han har betroet os? Det skal vi. Hver dag. Derfor skal vi gøre vores bedste. Hver dag. Hvad er forskellen på de to første og den sidste tjener? Der er tilliden til forskel. Den sidste tjener har ikke tillid til sin herre fordi han er bange for ham. Skal vi være

bange for Gud? Ikke hvis vi spørger Jesus. Jesus har vist os hvem Gud er. Jesus fortæller os sandheden om Gud. At Gud kan vi have tillid til. Men Gud er også en Gud for hvem det ikke bare er lige meget, hvordan vi lever. Gud regner med os. Gud kræver noget af os. Gud har tillid til, at vi forvalter hans gaver så godt vi kan. Og lykkes det ikke for os så kan han med rette dømme os. Skyldige. Men det store er så, at Jesus har taget vores dom på sig. Da han døde på sit kors. Så vi kan gå fri. Vi bliver tilgivet. Gud giver os en chance til. For at prøve igen. Og igen. Men vi hører i dag, at der er noget som Gud ikke ser på med milde øjne. Og det er, at vi lader stå til. Og gør ingenting. At vi trækker os fra livet og graver Guds gaver troen, håbet og kærligheden ned i et hul i jorden. Gud vil at vi skal leve med i hinandens liv. Leve med tro. Leve med håb og leve med kærlighed. Amen. Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed. Amen.